

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jeterkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Zaradi jutrnjega praznika izide prihodnji list v petek dne 2. novembra 1888.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozi-ramo na dotično naročilo.

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 31. oktobra.

Prav iznenadila nas je bila vest o ločitvi zakona srbskega kralja, nič manj pa tudi vest, katera se je v soboto poročila raznim listom iz Belega grada. Kralj Milan izdal je proklamacijo, v katerej napoveduje premembo ustave. Mi ne vemo, kaj je vodilo kralja, da se je odločil za spremembo ustave, katero jako mnogi žele, zlasti radikalci. Najbrž je čutil, da se mu je vsled ločitve zakona precej omajal prestol in je s to proklamacijo poskusil zopet utrditi ga. V tem okliči omenja Milan, da drugo leto mine ravno petsto let, od kar je stara srbska država bila uničena na Kosovem polji. Božji previdnosti je

ugajalo, da bode te slovesne in pomenljive dni na obnovljenem prestolu Nemanicev član narodne dinastije Obrenovičev. Nadalje omenja, da sta veliki Miloš in neumrljivi knez Mihajl zopet obudila srbsko državo k življenju in jej dala trdno podlago. Šestnajst let se je pa on prizadeval, da bode hodil po stopinjah omenjenih dveh prednikov. Vsled požrtovalnosti naroda srbskega se je posrečilo doseči velike napredke in s tem rešiti obljube dane dne 10. avgusta 1872. Vedno je on čislal in branil srbsko državno idejo in imel pozorno oko za vse nevarnosti, ki prete državi. Opominja Srbe, da naj iz svoje zgodovine izvajajo dober nauk za prihodnjost. Sedaj državi od zunaj ne prete nobene nevarnosti. Vse države evropske žele miru. Potem vladar omenja, da mu je lojalno priznanje obstoječih fakt pridobilo prijateljske odnose z mogočnimi sosednimi državama velečastev Frana Josipa in sultana Hamida. To politiko je on osebno začel in jo vodil, odkar se je plemeniti car Aleksander II. z močjo države svoje potegnil za osvobojenje kristijanskih narodov, in se je srbska vojska baš pod vodstvom vladarja borila za osvobojenje. Njegova politika se pa ni povsod prav razumevala. Še vedno preti Srbiji notranja nesloga, ki je podkopala srednjoveško državo srbsko. Dolžnost naroda je odstraniti ta razpor.

Nadalje pravi doslovno: „Narod srbski! Prvi kralj novoustanovljenega srbskega kraljestva obrača se do tebe, ter kliče iz vsega srca: Zatri glas nesloge v duši svoji ter vsi imejte vedno občni blagor pred očmi. Prvi vzgled dati vam hoče kralj in je srečen, da ga dati more“. Če bode pa nadaljevali sedanji škodljivi strankarski boj, pravi proklamacija, bode pa dežela prizorišče podobnih žalostnih dogodkov, kot je bila že večkrat od začetka tega stoletja. Srbiji treba pred vsem resnega dela, urejenja državnih financ. Treba ublažiti strankarske boje v narodnem zastopstvu in lotiti se potrebnih reform v vseh panogah državnega življenja.

In za tem napoveduje kralj premembo ustave. Sedanja ustava ni njegovo delo, ter ne ugaja po-

vsem, a on jo je vendar vedno spoštoval in branil. Obrača se on do vseh strank v deželi, da izdelajo načrt nove ustave, s katerim se bodo razširile politične pravice v deželi. Dne 20. novembra bodo volitve v veliko skupščino, katera se sklicuje na 1. dan decembra v prestolnico. S svojo kraljevo besedo Milan zagotavlja popolno volilno svobodo pri volitvah za veliko skupščino. Petstoletnico bodo potem, kakor se on nadeja, praznovali s tem, da dajo deželi novo ustavo, ki bode trdna podlaga daljšemu razvoju državnega in narodnega življenja. Uradni list je že objavil kraljevi ukaz, s katerim se imenujejo člani za odbor, ki ima izdati načrt nove ustave. Ker bode temu odseku semtertja predsedoval kralj sam, ni nikdo imenovan predsednikom. Podpredsedniki so pa imenovani Jovan Ristić, Milutin Garašanin, in general Savo Grujić. Za člane je kralj imenoval metropolita, predsednika državnega sveta, bivše ministerske predsednike. F. Kristić, Radivoja Milojkovića, Jovana Marinkovića, Atjima Tjumića, nadalje državne svetnike Vujovića, Magacinovića, Gavrilovića, Vasiljevića, Marinkovića, Kristića, Blaznavca, Stojana Boskovića, Jovanovića, škofa Mojsile, več generalov, bivših ministrov, predsednika apelnemu sodišču, rektorja velike šole, 6 velikošolskih profesorjev, 31 odličnih državljanov vseh stanov in strank vse dežele.

Kakor se vidi, se je kralj oziral na vse stranke, še celo podpredsedniki so možje, ki nikakor neso kraljevi prijatelji. Nedavno smo omenili napetih odnosov mej kraljem in Garašaninom, in tudi bralci se še spominjajo, kako je kralj bil odrinil Ristića in kako so bili upokojili generala Grujića. Kakor se kaže je vse to pozabil vladar.

Proklamacija napravila je nekda najboljši utis v deželi, posebno radikalci se vesele, kajti če bodo volitve res svobodne, bodo gotovo dobili večino v skupščini in bodo po svoje prikrojili ustavo. Mi seveda nemamo posebnega zaupanja v vso to stvar. Jako daleč je še, predno se bode res kaj dognalo. Prevečkrat smo že videli, kako malo je voljen kralj, ozirati se na želje naroda. Ravno tako bode najbrž

LISTEK.

Ukrajinske dume.

(Česki napisal E. Jelinek; poslovenil Podvidovski.)

IV.

V ljubimskem hrepenenju.

(Dalje.)

Ivan je gledal nepremakljivo pred se s pazljivim očesom.

In na ladijci se je dvignila vitka bela postava. Ivan se je stresel osupnen.

Bila je to Efimka.

Mislil si je Ivan včasih, da Efimka krasnejša niti biti ne more, ali povabnost njena sedanja pre-sega vse njegove predstave, ki so kedaj nastale v njegovej duši. Tako, kakeršno je bila Efimka, si je predstavljal največje razkošje in srečo sveta. Morda se mu je zdelo zato, da je preje prikazen, nego resnica, in prikazek njen imel je le za nov obraz čarokrasne bajke, katero je bil sanjal baš pred trenutkom. Kolena so se mu tresla, kakor bi se prostovoljno hotela skloniti k temu čarovnemu prikazku.

Efimka je gledala k njemu uljudno in mu migala prijateljski z roko.

Ali Ukrajinec si ni upal izgovoriti niti besede in stal je tiho. Dasi opojen s čutom goreče ljubezni,

upiral se je in nasprotoval lastnej želji. Hotel je le gledati, le gledati . . . in nič več.

Čutil je v prsih bolestne zapreke, katere mu neso dale veselo vzvikniti, radostno vzdihniti, z mesta se ganiti. A čim bolj je potapljal svoje oko v Efimčino obličje, čim bolj se je radoval z leskom njenih oči in z usmevom malinih njenih ustnic — tem ognjevitješe je svetilo in žgalo goreče v dušo njegovo devotino okrasje, slepeč niz, bogata njena obleka, vezena z dragocenimi nitkami . . .

In ko se je tu njegovo oko nehote obrnilo k lastnemu rokavu, k tako siromašnemu in nele-pemu, jedva je še zatajil v sebi solzo že plavajočo mu iz očesa.

Sklonil je molče glavo na prsi.

„Ivane!“ odzvala se je po trenutku Efimka.

Ivan, kakor z nova probujen, stresel je goreče z roko.

„Ivan!“ ponavljala je Efimka in ostranivši trstje sezajoče do nežnih stranij zašepnila je s ču-dovitim glasom: „Efimka te ljubi!“

Pri teh besedah zazibala se je ladijca in vznemirila tihe vode.

„Batka ni hotel, da bi te ljubila, ali sedaj leži batka že pod mogilo in njegova jedina volja je . . . Čuješ, Ivan? Ivan, čuj!“

Besede te zvenele so goreče in zaupljivo. Tako so pridonele tudi k bregu.

Ali, Gospod!

Ivan ni zaplesal, Ivan je sklonil le žalostno glavo, z roko zanikajoč, kakor bi hotel odpoditi od sebe temno prikazen.

In zopet za nekaj časa zadonelo je k bregu njegovo ime: koprneče, ganljivo, da proseče in nežno.

„Nikdar!“ izjavi po hudem boji iz sebe Ivan. „Nikdar, ne verujem Ti! Ni je devotke na tem svetu, katera bi iz bele, bogate kočice resnično hrepenela iti pod krov bedne, siromaške inlate golobičke. Ne, ne, ne verujem. Tu ne more biti odkritosrčnost. Nikdar, nikdar se ni tako zgodilo v Ljubči . . .“

To rekši, mahne Ivan zopet z roko, kakor bi hotel odpoditi od sebe temno prikazen. Ne upa si niti dvigniti očesa.

Še nekolikrat začuje zvok svojega imena, vedno bolj proseč in vablivo, ali Ivan spušča le globočše in globočše tožno glavo na kipeče prsi.

Tu zašumi naposled protje v trstji.

Skrivaje pogleda tja.

Dà!

Bičevja razsedina se je zaprla, ladijca je izginila. Izginila je tudi Efimka. Le voda se je še gibala, ali naposled utihnula je zopet tudi ta.

Efimka se je vrnila domov.

Ivan je ostal sam pri vodah.

(Konec prih.)

tudi sedaj. Če ne bodo stranke hotele skleniti take ustave, kakor on želi, bode pa skušal vso stvar preprečiti. S to proklamacijo je kolikor toliko odvrnil pozornost od ločitve zakona s kraljico Natalijo in to je bil njegov namen. Prave vere pa nemo, če tudi želimo, da bi bila ta proklamacija za Srbijo napoved srečnejše dobe.

Slovenska učiteljska zborovanja

v Ljubljani v 23. dan oktobra 1888 leta.

Slovensko učiteljsko društvo.

(Konec.)

Smrt je tudi v tem letu našemu društvu prižigala.

Znamenito je za naše društvo posebno tudi to, da ono praznuje danes svojo 20letnico, kajti 15. septembra 1868 je naše društvo obhajalo svoj prvi občni zbor, letos pa slave vsi narodi obširne naše monarhije 40letnico vladanja presvetlega cesarja. Res lepo dobo ima naše društvo za seboj, v kateri je ono marsikaj imelo prestati; pa je tudi dokaj koristilo v tem času našemu šolstvu in učitelstvu.

To bi bile bolj stvarne, kratke poteze o delovanju našega društva. Ono sicer ni delalo hrupa, kakor nikdar, a delalo je vsekdar in hoče tudi v prihodnje neustrašno delati in koristiti narodnej šoli na prid slovenske domovine in mogočne Avstrije, in to poudarja ono letos še posebno, ko se povsodi proslavlja 40letno vladanje našega presvetlega cesarja, kateri se je vsekdar pokazal najmočnejšega zaščitnika umnega in narodnega šolstva. Odbor pa tudi zna, da bode tudi vsak zavedni in narodni učitelj gojil ljubezen do omike in do naroda, do domovine ožje in širje, a to ne le z besedami, marveč tudi z vzgledi in z jasnim dejanjem očitno kazal.

Uspeh in napredek nam je zagotovljen, ako imamo po'eg božje pomoči, poguma in vstrajnosti še vladarjevo milost na naši strani! Tedaj: Bogu dušo in vest, cesarju zvestobo!

Zbor je poročilo pa vsem brez ugovora na na znanje vzel.

Na to poročila blagajnik g. Iv. Tomšič. Udov pravih ima društvo 144, podpornih pa 29. Vseh dohodkov je bilo 255 gld., troškov pa 142 gld. 15 kr. Za knjižico izdalo je društvo 127 gld., tedaj je ostanka 144 gld. 14 kr. Ob novem letu bode še plačati kakih 8 gld.

Blagajnikovo poročilo se brez ugovora odobri. Blagajnik priporoča, da bi bilo več zanimanja za knjižico, katero je društvo izdalo, mej učitelstvom, potem bi društvo stalo v denarnih zadevah še na boljši podlagi.

Za pregledovalce računov se izvolijo gg. J. Borštnik, Fr. Kavčič in S. Punčah. Volitev odbora se je vršila po listkih. Največ glasov so dobili gg. Furlan, Funtek, Govekar Fr., Praprotnik And., Stegnar F., Kokalj Fr., Tomšič Iv., Razinger Ant., Žumer Andrej.

Predsednik sklence zborovanje s trikratnimi slavaklici na presvetlega cesarja.

Zborovanje „Narodne šole“ moralo se je opustiti, ker se je takoj potem pričela skušinja za slavnostni koncert. Ob drugi uri bil je skupni obed v gostilni pri g. Ferlinci, kjer je bilo vse polno nahušenja in zadovoljnosti.

Poročilo finančnega odseka

o zopetni zgradbi deželne gledišča.

(Poročevalec dr. Moschë.)

(Dalje.)

Pravno razmerje, v kojem se nahaja dežela nasproti gledišču, je marveč ono neomenjenega lastnika, kojem je izključljivo na voljo dano, hoče li svoje pogorelo poslopje zopet sezidati ali pa tega storiti neče. Zatorej so odločilna za rešitev vprašanja, da li treba znova graditi, le druga ne strogo pravna uvaževanja, osobito ozir na korist in škodo, katero bi prouzročilo deželi grajenje novega gledišča.

V tem pogledu se finančni odsek, kakor se je že poudarjalo, ni pečal z vprašanjem, da li je v Ljubljani grajenje novega gledišča potreba, ker popolnoma priznava, da se ne more gledišču oporekati pomen, ki ga ima kot bitno sredstvo izobraženja, da njegov obstanek pripomaga k povzdigi občanja, — in ker je prepričan, da je častna zadeva dežele, imeti v svojem stolnem mestu, ki v deželi največ davka donaša, gledišče, katerega ne posejšajo le prebivalci Ljubljanski, ampak tudi tujci,

katerim to pomanjkanje daje mnogo povoda za hudomušne opazke o deželi in nje stolnem mestu, pomanjkanje, katero bi pripravljalo povodom kakega kneževnega obiska ali deželne svečanosti velike zadrege.

Ta uvaževanja in okoliščina, da se v deželni upravi nahaja poseben zaklad, kojega dohodki so že več kot sto let odločeni gledišču, pripravila so finančni odsek, da reši vprašanje, ali naj zgradi dežela kranjska novo gledišče, ali pa naj prepusti to komu drugemu, ki bi voljan bil, to storiti.

V tem oziru skoro ni misliti, da bi se hotel lotiti kak privatni podvzetnik te naloge zaradi dobička, ker zahaja, kakor je tudi c. kr. deželna vlada konstatovala, le majhna množica v gledišče, ter je tudi iz uloge glediškega društva razvidno, da bi tudi društvo le takrat to podvzeti zamoglo, ko bi mu bila zagotovljena prav zdatna pripomoč tako dežele, kakor glediškega zaklada. Glediško društvo pripravljeno je namreč ob svojih troških gledišče postaviti znova, zahteva pa v ta namen v svoji ulogi: 1. da se mu prepusti izplačana zavarovalnina; 2. da se mu prepusti svota, za kojoj bi se glediško pogorišče prodalo; 3. da se mu dovoli primerna podpora iz deželne zaklada; 4. da ostane mestni zastop Ljubljanski pri obljubah, katere je storil deželnemu odboru, tudi nasproti glediškemu društvu; 5. zahteva nadaljno podporo glediškega društva iz glediškega zaklada; 6. da se dovoli letna podpora iz deželne zaklada.

Razen glediškega društva se ni nikdo oglašil.

Kar se tiče točke 1. in 2. zahtevanja glediškega društva, zapopadajo iste popust deželne premoženja, torej zmanjšanje deželne imovine.

Kaj tacega morejo pa vestni deželni zastopniki ukreniti le takrat, kadar je to neogibno potrebno, ali če je pričakovati večje koristi. Obstanka take potrebe glediško društvo ni dokazalo in trditev, da inace ni mogoče postaviti novega gledišča, je ničevna, kakor se bo dokazalo tekom tega poročila.

Ravno tako dežela tudi večje koristi zase pričakovati ne more, kakor to najbolje ilustrujejo ostale točke zahtevanja, ki tudi za prihodnje računa na deželno pripomoč.

Sicer pa bi bilo za tak popust premoženja pač težko dobili Najvišje potrjenje, in sicer tem težje, ker bi se prepuščalo deželno premoženje zasebnemu društvu, koje za svoje nameravane podvzete niti najmanje ne jamči.

Kar zadeva četrto točko zahtevanja, namreč da se obdrže obljube, ki jih je deželi v svrhu zidanja gledišča storil mestni zastop Ljubljanski, to o nji ne more ukrepati deželni zbor, ker le-ta ni v stanu zaukazovati z obljubo, storjeno deželi pod gotovimi pogoji po zastopu deželne stolne mesta.

V ostalih točkah zahteva pa glediško društvo iz deželne in glediškega zaklada, torej da dežela dejansko pripomore k zgradbi gledišča.

(Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 30. oktobra.

Poslanec Hausner je nasvetoval v budgetnem odseku **državnega zbora**, da se tudi poročila izročijo opoziciji. Plener je pa odgovoril v imenu opozicije, da njegovi pristaši ne prevzamejo nobene referata.

Francoski list „France“ objavil je obširen članek o sedanjih odnosih v Avstriji. Mi se sicer popolnoma ne strinjamo z mnenjem francoskega lista, a vender hočemo navesti njegove glavne misli, kajti nekaj jedra je le v njih. Grof Taaffe, pravi ta list, opira se na slovansko prebivalstvo v Avstriji, dognal pa bode veliko delo, če se mu posreči postaviti krono kraljev čeških na glavo Frana Josipa. To bi bil najboljši odgovor, ki ga more dati privržencem ponemčenja avstroogrske države. To bi bila dobra obrambena naredba proti Nemčiji, ki hoče delati z Avstrijo kakor z Bavarsko in Saksonsko. Cesar Viljem si je ogledal čete tripelalijane, nad katerimi ima že, kakor misli, vrhovno povelje. Jako se pa moti, če misli, da se bodo narodi avstrijski bojevali proti Franciji. V to ne bodo privolili Čehi, pa tudi Ogrji ne. Zveza z Nemčijo se je sklenila le iz prevelikega strahu pred Rusijo po pritisku Madjarov, ki ne morejo pozabiti dogodkov 1849. l. Avtonomija češkega naroda, broječega 8 milijonov, torej dva milijona več, nego je Madjarov, dala bi pa vnapi politiki drugo mer. Upliv Čehov bi paralizoval upliv Madjarov ter Rusija in Avstrija bi se približali. Nemčija hujska Avstrijo proti Rusiji, v nevarnosti bi jo pa pustila na cedilu in celo dovolila v njeno razdelitev, če bi le ona kaj dobila, ter bi Trst postal nemški pristanišče. Da se postavijo proti ger-

manizmu trdne meje, morata se osnovati avtonomni skupini Češka in Hrvatska, povrniti slovanskim narodnostim, katerih je 25 milijonov in imajo torej veliko večino, prevagajoč upliv, ki jim gre. Potem bode možna alijanca z Rusijo, ki bode za Avstrijo boljša, nego vse mirovne zveze. Prijatelji miru morajo vsekako odobravati načrte Taaffejeve, kajti velike zasluge ima za civilizacijo, da se je upri nevarnim nasvetom Nemčije.

Nemški listi vedo povedati, da se je nov **pravosodni minister** grof Schönborn pri vsprejemu uradnikov dvakrat zarekel: „Po milosti ... imenovan sem naučnim ministrom“, kar je seveda hitro popravil. Iz tega se vidi, na kateri portfelj, da je računal. To se ve, da je najbrže izmislil kak nemški časnika.

Vnanje države.

Vlada **bolgarska** gleda pred vsem na zboljšanje vojske, ker se le nanjo mora zanašati. Sedaj hoče pomnožiti konjico in odposlala je na Ogrsko devet častnikov konje kupovat. Kakor se poroča, so že nakupili mnogo konj.

Židovski listi bodo gotovo prihodnje dni še hudo zabavljali proti **Rusiji**. Zaukazala je vsem židom na Poljskem, kateri neso ruski državljani, da imajo v štirih tednih ostaviti Rusijo.

Poslednje dni je bil po židovskih listih velik hrup proti **Rumuniji**, ker je tebi nič meni nič sekvestrovala rumunsko progo železnice Levov-Črnovice.

Nemca Kiliana obsodilo je **francosko** sodišče v Nizzi zaradi ogleduštva na pet let ječe in 5000 frankov globe. Po prestani kazni mu je pa šest let bivanje v Franciji prepovedano.

Dopisi.

Iz Središča 26. oktobra. [Izv. dop.] O cesarski slavnosti, ki se je tukaj pred dvema mesecema vršila, še vedno nekateri, ki drugega ne znajo, kakor o njej kritikovati in mrmrati, ne mirujejo. To so ljudje, katere ta slavnost ni prav nič ni brigala, ki niti neso Središčani, ki pa se vender drznejo svoje dopise „iz Središča“ v javnost spravljati. — Tako se dopisnik —r— v št. 240. „Slov. N.“ zaganja v predsedništvo slavnostnega odbora, zagovarjajoč govor č. g. Dogše. — Ne vem, ali se bodo dotičniki za take napade kaj zmenili, to pa vem, da ta napad naše občinstvo po zaslugi obsoja. Žalostno je, če se močje, ki so bili priredili s trudom in žrtvami to slavnost, ki je bila razven Logaške največja in najsijajnejša na Slovenskem, zdaj napadajo, močje, o katerih svobodno rečem, da je njih ime na narodnem polji neomadeževano. — Toda k stvari.

Dopisnik —r— se bavi z govorom g. Dogše pri tej slavnosti. Mi radi pritrdimo, da je g. D. dobro govoril in po pravici obsojal brezozirnost Madjarov proti mejmurskim Slovanom, toda vprašajmo, je li ta govor g. D. pri navedenej slavnosti bil na pravem mestu. Odgovoriti moramo, da ne; s tega stališča se tudi slavnostni odbor s tem govorom ni strinjal. — Akoravno je g. D. po končanem vsprejemu govoril, je ipak slavnostni odbor za to bil odgovoren in to tembolj, ker je g. D. govoril vsem prisotnim z odra, kjer so se oficijalni govori vršili; skrb odbora, da se prisotniki, naj so katere koli narodnosti, ne žalijo, je bila hvalevredna. — Če se pomisli, kaj je g. D. govoril, se mora reči, da tak govor sodi za kako politično zborovanje, ne pa za slavnost, ki s politiko ni imela nič opraviti. — Slavnostni odbor ni hotel, da bi se pri takej slavnosti pospeševalo sovraštvo, in predsednik je g. D. dovolil besedo, da govori o slogi, kakor je g. D. želel, nikakor pa ni mislil, da se bo od stvari tako odstranil, kakor se je žalibog zgodilo. Če je to predsednik odbora obžaloval, ravnal je čisto taktno; s tem so se strinjali razen jednega vsi udje slavnostnega odbora in torej ni res, da bi ostali odborniki o tem ničesar ne vedeli.

Dopisnik se tudi spodtika nad tem, da so se k slavnosti vabili Madjari in Nemci. No, odbor s tem narodni stvari ni hotel nič škodovati in je tudi vestno varoval narodni značaj slavnosti. Odbor je povabil, ker je slavnost imela patrijotičen pomen, prebivalstvo sosednih občin, mest in trgov brez razločka narodnosti dobro vedoč, da so ti vsi vestni državljani, ter jednako zvesti in udani vladarju, v katerega proslavo se je svečanost vršila. G. —r— je s svojim dopisom mislil Središčane spraviti ob dobro ime, ki ga pri narodu uživajo, česar pa menda ni dosegel, ker Središče je dobro poznato kot najzanesljivejši narodni trg, katerega do-brega glasu mu Psevdo Središčan ne vzame.

Dalje v prilogi.

Iz Idrije 29. oktobra. [Izv. dop.] Brez pokažanja možnarjev, pritrkavanja zvonov, iluminacij in družih ceremonij obhajalo je včeraj „Delavsko bralno društvo“ slavnost 40letnega vladanja presvetlega vladarja.

Po dolgem odmoru imeli smo zopet krasen večer v g. Tuječa pisarni, ki nam bode ostal še dolgo v prijetnem spominu; poleg tega je bil obisk tako mnogobrojen, vsopred tako izbran, da je bil vsak iznenaden na napredku še mladega, a zdravega društva. In kaj bi ne? Saj je bilo petje tako ubrano, godba tako izvrstna in igra dovršena, da uspeh ni mogel izostati. Naj mi bode dovoljeno, da poročam kratko o veselici. Uvod imela je godba s „planisko rožo“ od Titelna, za katero je sledila „slavnostna himna“, uglasbena od Fr. Hribarja. Himna pela se je jako prezizno in dovršeno, za kar gre hvala sedanjemu pevovodji g. K. Makucu, ki je pevec v tako kratkem času in z znano svojo energijo izvežbal. Tretja točka bil je slavnostni govor, kojega je govoril g. Pirc z lepim poudarkom in občutkom. Po govoru zaigrala je godba cesarsko himno, koja so navzočni stojé peli. Gromoviti živio in slava-klici zadoneli so po himni. Nadalje pele so se še: „Sokolska“, „Oj z Bogom, ti planinski raj“ in „Sredi vasi“, koja je najbolj ugajala in so jo morali še jedenkrat zapeti.

Kot osma točka vsporeda bila je „Ponesrečena glavna skušnja“ od Borštnika. Radoveden sem bil na uspeh, kajti društvo priredilo je prvič igro in celó z novimi močmi, toda kmalu sem uvidel, da so igralci vešči svojim nalogam. Povsem izvrsten bil je Prepelčar (g. Vidic) kakor tudi Trdoglavka (gospica Božič), Primož in Boštjan (g. Vončina in Kumer.)

Že mej igro bilo je ploskanje, po igri čulo se je pa splošno odobravanje. Celo „melanholiki“ držali so se za ono kožo, izpod katere nekda izvira smeh. Po vsporedu bil je ples, na kojega je pa plesateljina mladina morala čakati dolgo vsled prepolnih prostorov, „kar nas je bilo starine“, usedli smo se liter „novega“ in tako čakali dneva. Mladina je pa rajala in pevala, da je bilo kaj. Zeló pozno spravili smo stare kosti pod varno gorko odejo.

Slavnemu odboru pa častitamo na krasnem večeru. Priredite nam kmalu kaj jednacega! Na zdar!

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnitvo zaradi 18. Srbije se tikajočih vrst v političnem pregledu, katere smo posneli po družih listih, ki so nam nekonfiskovani došli v roke. Današnja številka ima dve strani priloge.

— (Državni zbor) imel je včeraj sejo, v kateri je bil prvim podpredsednikom s 244 izmej oddanih 274 glasov izvoljen vitez Clumecy, drugim podpredsednikom pa Otokar Zeithammer. Poslanec dr. Vitezić in dr. interpelovali so ministerskega predsednika v zadevi g. Mandića, urednika „Naši Slogi“. V njegovi nedavni pravdi se je pred porotnim sodiščem čitalo policijsko izvestje, v katerem je bilo rečeno, da je Mandić v službi panslavizma in več jednaci neosnovanih stvari. Interpelantje vprašali so vlado, bode li skrbela za to, da bodo oblastva izvestja svoja sestavljala le na verodostojnej podlagi. — Učni minister pl. Gauč odgovarjal je potem na interpelacijo Nabergoja in tovarišev zaradi slovenskih ljudskih šol v Trstu. Gaučev odgovor bil je zelo obširen, a novega nesmo nič izvedeli. O prošnji društva „Edinosti“ oziroma nad 1400 slovenskih roditeljev prestopil je mestni zbor Tržaški na dnevni red. Društvo „Edinost“ ušlo je potem priziv na namestništvo, ki je pa bil odbit. Tudi priziv na ministerstvo ni imel boljšega uspeha, bil je odklonjen radi tega, ker društvo „Edinost“ v svojem imenu ni upravičeno, ulagati priziva. Tudi gledé interpelacije družega dela izrekel se je minister Gauč v negativnem zmislu, da namreč ne more zaukazati namestništvu, oziroma mestnemu zboru Tržaškemu ustanovitve slovenskih ljudskih šol, da bi se to moglo zgoditi le potom odloka vsled prošnje upravičencev in ako se dokažejo zakoniti pogoji. Vsi prizivi in tudi interpelacija neso torej nič pomagali, bomo videli, kaj poreče upravno sodišče, do katerega se je društvo „Edinost“ s pritožbo obrnilo. Sicer pa bodemo o tej zadevi še govorili.

— (Izredni občni zbor „Pisatelj-skega društva“) bode danes zvečer ob 8. uri v steklenem salonu narodne čitalnice. Društveniki naj blagovolé priti v obilnem številu.

— (Grobnji spomenik Raič-Levstikov) se je danes odkril na pokopališču pri sv. Krištofu. Spomenik je krasno izdelan v romanskem slogu po načrtu dež. inženerja g. Hraskega in je v čast obrtnikom, ki so pripomogli pri delu. Na srednji, uprav velikanski plošči so napisali v spomin Božidaraiču, Franu Levstiku in profesorju Antonu Raiču. Po sredi plošče je pritrjen od kovanega železa narejen šopek palmovih in lipovih vej, umetno delo Ljubljanskega ključarja Ahčina. Železno ograjo izdelal je Belec v Šent Vidu, kamnoseško delo pa, kakor smo že poročali o svojem času, Alojzij Vodnik. Pod napisom Levstikovim se usekani stih, zloženi od našega slavnega pesnika Stritarja, ki slovó:

Ljubezen Tvojo vso — prepolno mero —
Življenja sad dobil je v dar Tvoj rod;
Ljubezen njemu hranil si in vero;
Ko si potil krvav pod križem pót.
Učitelj svojemu narodu, peti
In govoriti nas si Ti učil;
Kako se služi domovini sveti,
Sjajen vzgled si Ti Slovincem bil:
Kaj bil si, zlata duša, bratje Tvoji
Zdaj znajo, ko v preranem spíš pokoji.

Spomenik stoji, na novem pokopališču na desni strani zida prav blizu velikih vrat.

— (Pevsko društvo „Slavec“) poje jutri, v praznik Vseh Svetnikov, na novem pokopališču pri velikem križu v spomin umršim svojim članom in njega prijateljem naslednje žalostinke: „Oče naš“, „Človek glej 'spoznanje svoje“ in „Oj spavaj, ranjki“. — Gg. pevci vabijo se najljubše polnoštevilno udeležiti se pevske vaje jutri točno ob 2. uri popoldne.

— (Imenovanja.) Gosp. Iv. Pogačnik, avskultant za Kranjsko, praktikanta pri deželnem sodišču v Gradci: Henrik Detitschegg in Viktor Kočevar, praktikant pri deželnem sodišču v Ljubljani g. Stefan Kraut in praktikant pri deželnem sodišču v Celovci Günther Holena, imenovani so avskultanti za Koroško. Avgust Modrinjak, praktikant pri okrajnem sodišču v Mariboru, imenovan je avskultantom za Kranjsko „extra statum“.

— (Umrl) je v ponedeljek dopoldne v Škofji Loki g. Simon Kosmač, bivši župnijski oskrbnik v 73. letu dobe svoje.

— (Zaročil) se je naš rojak g. Fridolin Kavčič, c. kr. nadporočnik v 78. pešpolku in našim čitateljem dobro znan po svojih izvrstnih podlistkih „Iz vojaške torbe“ z gospodičino Marijo Teller-jevo v Oseku. Čestitamo!

— (Barjani iščejo pomoči.) Sešli so se danes dopoldne na sv. Jakoba trgu odposlanci iz barjanskih vasij: Tomišelj, Lipe, Črnavas, Podpeč, Gorice, Brezovica, Bevke, Blatna Brezovica, Sinja Gorica, Borovnica itd. in odpravili so se do gosp. deželnega predsednika, kateri pa ni bil navzoč, da bi ga prosili, naj vender jedenkrat kaj stori za uboge barjane, s tem, da se odstrani Udmatski jez, kateri kakor se je o priliki zadnje povodnji dognalo, vodo več ko za jeden meter zadržuje, tako, da bi sicer zadnjega poplavljenja barja niti ne bilo. Deputacija odšla je potem k c. kr. okrajnemu glavarju Mahkotu, ki njej je obljubil, to zadevo pospeševati. V obče pa nameravajo barjanski prebivalci sklicati tabor, na katerem bodo sklepali o najnujnejših zadevah sosebno o odpravi Udmatskega jez.

— (Naznanilo in vabilo.) Odbor narodne čitalnice Ljubljanske naznanja društvenim krogom še jedenkrat, da se imajo po njegovem sklepu z ozirom na želje društvenikov vršiti ob sobotah novembra meseca v društveni dvorani plesne vaje. Začetek vselej točno ob 8. uri, sklep vselej točno ob 12. uri. Plesno godbo oskrbljuje družba Stiaralova. Prva vaja bo tedaj v soboto 3. novembra ob 8. uri zvečer.

— (Slovansko pevsko društvo na Dunaji.) Zadnji občni zbor bil je jako dobro obiskan. Na predlog odborov storil se je ukrep, povodom cesarjeve štiridesetletnice prirediti 2. dne decembra svečanostni koncert v dvorani glasbene družbe. Sklenilo se je tudi, da društvo pristopi k češki založni z letnim donekom 100 gld. Pri volitvi bili so izvoljeni sledeči gospodje: L. Bouchal, predsednikom; R. Pukl, podpredsednikom; A. Buchta, I. pevovodjo; K. Jahoda, I. namest-

nikom; J. Jiřik, II. namestnikom pevovodje; denarničarjem bil je izvoljen dr. Fr. Bělař; tajnikom J. Spařil; D. Brlić, njegovim namestnikom; arhivarjema A. Veith in T. Valasek; dalje dr. J. Drozda, dr. J. Lenoch; namestniki so gg.: Paur, Podhajský, Šavs in Stejskal; revizorji: Stantejsky, dr. Kostliwy in J. Mlčoch. — Društvo je šteló l. 1888 136 izvršujočih članov, in sicer 32 pevk in 104 pevce, mej temi 64 Čehov, 26 Slovencev, 8 Hrvatov, 3 Srbi, 2 Poljaka in 1 Rusin; dalje je imelo društvo 112 podpirajočih udov, 18 ustanovnikov in 12 častnih udov. Slovenski člani bili so sledeči: gospodičina Leopoldina Kolbeznova, alt; I. tenor: Abram, Bučar, Gregorič, Krušič, Potokar, Šavs, Sežun, Žebre; II. tenor: Bile, Bohinec, Böhm, Čerin, Freunsfeld, Gangl, Gabrovšek, Milohnoja, Pirh; I. bas: Förster, Hubad, Kušar, Pukl, Rybař, Švigelj; II. bas: Košenina, Rabič, Rekar. Podporniki so bili 4, namreč gg.: profesor Šuklje, dr. Jelenc, Kruljač, Zelenik. — V bivšem letu je društvo nastopilo 28krat javno, in sicer: priredilo je 2 koncerta, 3 zabave za širše kroge, 3 v ožjem krogu, 7krat je bilo pri službah božjih, 2krat pri svatbah, 2krat pri pogrebih, 9krat pa je sodelovalo v družih društvihi slovanskih. Kot solisti nastopili so sledeči Slovenci: F. Pogačnik, M. Hubad, J. Šavs in gospodičina L. Kolbeznova. Društvo imelo je l. 1887/88 74 vaj, in sicer 39 moški zbor, 30 ženski zbor, 5 skupnih. Mej vsemi slovanskimi društvi na Dunaji je to najstarejše, a tudi najvažnejše društvo. Pristopi naj torej vsak Slovenec, ki biva na Dunaji, ali kot pevec ali kot podpornik. Jubilejni koncert slovanskega pevskega društva 2. dne decembra bode izreden, ker se delajo priprave že delj časa ter je mnogo umetniških sil obljubilo svoje sodelovanje. — Po zadnjem občnem zboru bila je družbena zabava v „Slovanski Besedi“, kjer so bile razstavljene tri diplome najnovejših častnih članov: Dvořaka, dr. B. Ipavca in slavnega Ondřička. Vsi so občudovali prekrasno delo češkega umetnika. V kratkem se bodo odposlale dotičnim gg. častnim članom. Pri zabavi bilo je mnogo zborov in četverosplov. Posebno so se odlikovali slovanski pevci, katerim je napil pevovodja gospod Buchta, rekoč, da boljših pevcev, nego jih imajo Slovenci, nema nobeden slovanski narod, tudi češki ne; dr. Lenoch napil je slovenskemu narodu, ki vzgaja tako izvrstne pevce in naudušene člane tega društva.

— (Znani A. J. Dobriřanski) nestor ogerških Rusov, ki je bil pred par leti v Ljubljani, je navzlic visoki svoji starosti še vedno delaven. V Varšavi izdal je te dni pod naslovom: „Vzgleđ na vopros ob obćeslavjanskem jeziku“ brošuro, v katerej razpravlja slovansko vprašanje. Od Rusov zahteva, da očistijo svoj jezik nemških in romanskih besed, drugim slov. rodovom pa priporoča, da se uče ruščini. Hrvatom polaga na srce, naj delajo na to, da bode cirilica jednakopravna z latinico, vsem Slovanom pa priporoča, naj ne kujejo besed, temveč za nedostatke uvajajo ruske izraze.

— (Prememba pravil) je dovoljena kranjski obrtni družbi, hranilnici štajerski in hranilnici v Celji. Prošnja za dovoljenje za ustanovitev zajemne zavarovalnice v Beljaku se je odbila.

— (Naš rojak, g. Fr. Kuralt,) tajnik kmetijske družbe hrvatske, imel je preteklo soboto zelo zanimivo predavanje: o difuziji vina, narejena iz ovočja. Svojo popolnoma novo metodo razkazoval je s posebnim, v ta namen izumljenim strojem. Kuraltov način pridelovanja sadnega vina odlikuje se po tem, da se iz ovočja izvleče ves sok ter odstranijo bolezní sadnega vina. Gosp. Kuralt naredil je iz češpelj prav dobro vino. Iz 100 litrov češpelj politih z vodo, dobil je 75 litrov mošta, ki je imel od 18 do 14.50 sladorja.

— (Smrkavost konj) je ponehala. Od 27. dne septembra ni bilo nobenega slučaja več. Vsled tega dovoljeni so zopet konjski semnji in bode v Ljubljani prvi konjski semenj dne 8. novembra t. l.

— (Od občinskega sveta Ljubljanskega mesta) ustanovljeni stipendij letnih 250 gl. za obiskovanje obrtne šole v Gradci se za dobo 2½ let, od drugega semestra letošnjega šolskega leta počenši, v podeljenje razpisuje. Pravico do tega štipendija imajo učenci, ki so z dobrim uspehom dovršili tukajšnje obrtno pripravnico, tudi če so samo slovanskega jezika zmožni. Prednost pa imajo učenci v Ljubljano pristojni. Prošnje, katerim je priložiti krstni list, domovnica in pa šolska spričevala,

ulože naj se ali pri vodstvu tukajšnje obrtne pri-
pravnice pri mestnem magistratu do 30. nov. t. l.
— (Premog v zapečatenih vrečah.)
Opozarjamo slavno občinstvo na današnji inserat, s
kojim tukajšnja agencija: T. Debevec naznanja pro-
dajo priznane najboljšega Fohnsdorfskega premoga
v zapečatenih vrečah. Naglašali smo potrebo
take upeljave že zdavno v interesu kupujočega ob-
činstva in brez dvojbe je plombovanje premo-
govih vreč tako rekoč jedino ter najsigurnejše sred-
stvo, da se naročniki obvarujejo primankeljev. To
praktično upeljavo zamoremo torej le najtopleje
priporočati — sedaj, ko se bližamo mrzlej zimi!

— (Požar.) Iz Lukovice se nam piše, da
je v sosednji vasi Raholče 29. t. m. uničil požar
poslopja trem gospodarjem. Hudo prizadet je vzlasti
Tomaž Igljč, kateremu je pogorelo vse, kar je
imenoval svojega, mej drugim štiri govedi in dva
prašiča, katerih ob naglici, s katero se je širil požar
in ker so vsi ljudje na polji delali, ni bilo več moč
rešiti, ko je prihitelo mlado Brdsko gasilno društvo.
To pa je pod umnim poveljstvom svojega načelnika,
trgovca Mlakarja po triurnem naporu udušilo
vso večjo nevarnost. Komaj tri tedne je temu,
kar se je društvo ustanovilo, a videli smo pri tej
prvi jako resni vaji, da ima mnogo zdravega in
krepkega jedra. Uzrok požaru je neznan, govori se,
da so zažgali — otroci, katere so pustili doma
brez varstva.

— (Iz Slavine) se nam piše: Pred neko-
liko meseci smo javili, da ima naša vas dva vele-
dušna dobrotnika, g. Josipa Gorupa na Reki in
g. Frana Kalistra v Trstu, ki sta podarila veliko
vsoto za novo šolo v Slavini. To šolsko poslopje je
sedaj dozidano in že pod streho. Prav lična zgradba
je to, ki za sedaj ugaja očesu, akoravno ni še po-
polnoma zvršena. Zatorej kličemo slava! gospodoma
dobrotnikom in se toplo zahvaljujemo vsem, ki so
zgradbo pospeševali.

— (Sevniško graščino) zamenjal je Aus-
serer za hišo na Dunaji. Nova posestnica je neka
Dunajčanka, Spitzer.

— (V Trstu) so predvčeraj zjutraj iz morja
potegnili utopljenca. Iz listin, ki so jih našli pri
njem, dognalo se je, da je to g. Jakob Čenčur,
učitelj in vodja mestne ljudske šole v Skednji. Pri
mrtvci našli so uro z verižico in žepni nožiček.
Pokojni Čenčur bil je 45 let star. Doslej se ni
moglo dognati, je li sam v morje skočil, ali pa
ponesrečil.

— (Nezgoda.) V Kalu, mej Šenpetrom in
Košano, popravljal je dne 25. t. m. 54letni Jože
Bobek streho na poslopji Ivanke Smrdelove. Po
nepredvidnosti pal je na cesto in se tako pobil, da
je v malo urah umrl.

— (Nove skladbe.) V proslavo štirideset-
letnega vladanja našega presvetlega cesarja Franca
Jožefa I. založilo je „Cecilij. društvo“ nastopne
zboje: I. „Oj živi Bog cesarja!“ Besede J. Zarni-
kove, napev zložil P. Angelik Hribar. II. Na slavo
Avstriji. Besede A. Funtekove, napev Anton
Foersterja. III. a) in b) K 40letnici cesarja
Franca Jožefa I. Besede Jos. Pinterjeve, napev
P. Hugolina Sattnerja. Prvi zbor je bolj cerkven,
drugi in tretji (za mešani ali pa moški zbor) za
besede in koncerte. Cena 10 kr. Na prodaj v tis-
karni Miličevi.

— (Razpisana) je služba 4. učitelja na
čveterorazrednici v Črnomlju. Plača 400 glđ. Prošnje
do 20. novembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

London 29. oktobra. „Daily Tele-
graph“ javlja, da se v Kutais-u nameraval
atentat na carja. Malo minut pred njegovim
prihodom prijeli so sredi množice Kazaka, kot
častnik opravljenega, ki je imel dinamitne bombe
pri sebi. Ujeti Kazak je nekda član južno-
ruske prekucijske družbe in je imel nalog, carja
umoriti. Ko so ga prijeli, se ni branil, po-
zneje pa je skušal zastrupiti se, kar so pa
preprečili.

Berolin 29. oktobra. „Wolffov Bureau“
javlja: Vest o nameravanem atentatu na carja
je po poizvedbah na najkompetentnejem mestu
popolnoma neosnovana.

London 29. oktobra. „Times“ jav-
ljajo iz Zanzibara: Poveljnik tamošnjega nem-
škega brodovja premestil je pomorsko vo-
jaštvo v Bagomoyo, kjer so vsako noč boji.

Seli, katere je nemška družba bila poslala k
naselnikom v Movajvi, bili so pretekli petek
blizu morja umorjeni.

Peterburg 30. oktobra. Na postaji
Boaki skočili druga lokomotiva in štirje va-
goni cesarskega vlaka s tiru. Carski obitelji in
spremstvu se ni nič zgodilo.

Pariz 30. oktobra. Na francosko-ame-
riškem banketu povodom obletnice, ko se je
postavil kip svobode v Novem Yorku, govoril
je Goblet rekoč: Francoska odpovedala se je
privojevalni slavi, ona hoče samo delati na
to, da se zboljša usoda prebivalstva. Ona želi
miru, ker ga potrebuje za izvršitev tega namena.

Peterburg 31. oktobra. Dognano je,
da je dvorni vlak skočil s tiru vsled navadne
železnične nezgode.

Peterburg 31. oktobra. Po včerajš-
njem telegramu dvornega ministra iz Dolinska je
na Harkovsko-Nikolajevski železnici se je car-
ska obitelj včeraj popoldne zdrava peljala
skozi rečeno postajo. Pri včerajšnji nezgodi
večina vagonov zdrobljenih, tudi jedilni vagon,
v katerem je carska obitelj s spremstvom bila
baš pri zajutreku, je tako razbit, da ga ni več
poznati. Kakor čudo je, da se carski obitelji
ni ničesar zgodilo in da so tudi druge osebe
v vagonu le lahno poškodovane. V ostalih va-
gonih pa je 19 mrtvih, 18 ranjenih.

Atene 31. oktobra. Sterneck povabljen
k današnjemu rodbinskemu obedu v kraljevo
palačo.

Rim 31. oktobra. Po noči začelo je v
Kvirinalu v pritlični dvorani goreti. Ogenj po-
končal je vse, kar je bilo v dvorani (staro
sobno opravilo). Omejili in udušili so požar, o
katerem se ne ve, kako je nastal.

Washington 31. oktobra. Vlada zje-
dinjenih držav naznanila angleškemu poslaniku
Sackvillu-u, da bi bilo odnošajem obeh držav
na škodo, ko bi še dalje na svojem mestu
ostal.

Petje pri „Sokolskeje“ piramidi.

Kakor vsako leto vseh svetih dan,
peli bodo tudi jutri popoldne ob treh
čitalnični pevci na pokopališču pri „So-
kolskeje“ piramidi.

Zanesljivo zdravilno sredstvo. Osobe s slabim
prebavljenjem, ki trpe na pomanjkanji slasti, napenjanji,
tiščanji v želodec in nerednem iztrebljenji, zadobé zopet
zdravje, če rabijo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“.
Škatljica stane 1 glđ. Vsak dan razpošilja po poštne-
m povzetji A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Du-
naji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno
Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in pod-
pisom. 11 (31-13)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji (331-250)
za vse leto glđ. 4.60; za pol leta
glđ. 2.30; za četrt leta glđ. 1.15.

Zahvala.

Na sijajnem, po vsem vrednem in dostojnem izidu
slavnostnega koncerta, kateri je priredilo „Slovensko uč-
teljsko društvo“ v proslavo cesarskega jubileja, se podpi-
sani odbor vsem sodelujočim faktorjem in blagim podpi-
rateljem najiskrenejše zahvaljuje, osobito pa veseljavemu
deželnemu odboru, ki je za koncert brezplačno prepustil
redutno dvorano, visokorodnemu gospodu c. kr. polkov-
niku za prijazno dovolitev vojaške godbe brez odškodnine,
gospodu ravnatelju plinarne za darovano svečavo, gospodu
glasbenemu ravnatelju, prof. A. Nedvedu, za arangement
ter jako spretno in požrtovalno vodstvo, slavnemu sodelu-
jučemu učiteljsstvu in gospodičinam gojenkam c. kr. učitelj-
skega izobraževališča, oz. roma blagorodnemu gospodu rav-
natelju Bl. Hrovathu, slavnemu „Filharmoničnemu dru-
stvu“, gospodu H. Turku za postrežbo o prodajo ustope-
nic in posebno pa slavnemu občinstvu za mnogobrojno
udeležbo in skazano radodarnost. Slava!

Slavnostni odbor.

Zahvala.

Gospod Adolf Mullej, c. kr. poštar itd. v Dolenjem
Logatci, je blagovolił dne 26. oktobra l. l. podpisane-
mu vodstvu prostovoljne požarne straže Logaške v Dolenjem
Logatci za zgradbo nove šrambe za gasilno orodje 20 glđ.
podeliti, za ta velikodušni dar mu izreka podpisano vodstvo
najiskrenejšo zahvalo.

Vodstvo prostovoljne požarne straže Logaške.

V Dolenjem Logatci, dne 29. oktobra 1888.

Jos. Smolej,
stotnik.

Ivan Milavec,
blagajnik.

Zahvala.

Podpisani se srčno zahvaljuje Vrhniški požarni
brambi, in Verskemu ognjenemu društvu za hitro
pogašenje moje vrtna utice v nedeljo zvečer.

Vrhnika dne 29. oktobra.

(742) F. Ogrin.

Loterijne srečke 27. oktobra.

Na Dunaji:	70,	68,	84,	44,	86.
V Gradci:	57,	2,	30,	60,	70.

Tuji:

27. oktobra:

Pri Slonu: Schuller z Dunaja. — Unterkrentzer iz
Beljaka. — Wellitsch iz Celovca. — Polizer z Dunaja. —
Arco iz Zagreba. — Rache iz ? — Heinzie iz Alexan-
drije.

Pri Mališ: Schuldes iz Brna. — Hostnik, Kauf-
man z Dunaja. — Hing iz Rakeka. — Kolera iz Gradca.
— Raus z Dunaja.

Pri bavarskem dvoru: Bfjak iz ?.

Pri južnem kolodvoru: Schmal iz Gradca. —
Lampe z Dunaja. — Kiršer iz Zagreba. — Perko iz Celja.
— Kesche iz Kranja. — Mervar iz Trsta. — Molakuti iz
Benekt.

Umrli so v Ljubljani:

27. oktobra: Anton Baudek, delavčev sin, 4 leta,
Rožne ulice št. 13, za božjastjo.

26. oktobra: Marija Banovec, zvonarskega pomočnika
hči, 3 ure, Cesta v mestni log št. 4, za oslabljenjem.

28. oktobra: Jožef Heran, knjigovezev sin, 15 mes.,
Poljanska cesta št. 18, za jetiko. — Aleksander Jeločnik,
krojačev sin, 1½ let, Rožne ulice št. 39, za vnetjem sap-
nika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
28. okt.	7. zjutraj	749.7 mm.	0.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	748.1 mm.	14.4° C	brezv.	jas.	dežja.
	9. zvečer	748.0 mm.	6.4° C	brezv.	jas.	dežja.
29. okt.	7. zjutraj	747.1 mm.	2.0° C	sl. svz.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	744.8 mm.	14.6° C	sl. svz.	jas.	dežja.
	9. zvečer	744.2 mm.	6.6° C	sl. svz.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 7.2° in 7.7°, za 1.3° in 0.4° pod
normalom.

Dunajska borza

dne 31. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 82.20	glđ. 82.25
Srebrna renta	82.60	82.60
Zlata renta	109.75	109.80
5% marcna renta	97.55	97.80
Akcije narodne banke	871.—	871.—
Kreditne akcije	312.30	311.90
London	121.25	121.20
Srebro	—	—
Napol.	9.61½	9.61½
C. kr. cekini	5.76	5.77
Nemške marke	59.40	59.42½
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	133 glđ. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	173
Ogerska zlata renta 4%	101	80
Ogerska papirna renta 5%	92	65
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	75
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	120
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi	122	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50
Kreditne srečke	100 glđ.	182
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	228	50

Tužnega srca naznanjam v svojem in v imenu
svojih otrok, prežalostno vest, da je Bogu vse-
mogočnemu dopadlo, mojo preljubljeno soprogo,
oziroma mater in taščo, gospo

TEREZIJO KUCLER rojeno MUŠIČ,

po kratki in hudi bolezni ter po sprejetji sv. za-
kramentov za umirajoče, danes ob 7. uri zjutraj
v 70. letu svoje starosti, k sebi v boljše življenje
poklicati.

Pogreb bo v petek 2. novembra ob 3. uri
popoldne iz hiše šte. 21 na Tržaški cesti.

Svete maše za dušnice se bodo brale v farni
cerkvi sv. Janeza Krstnika.

Drago pokojno priporočamo vsem prijateljem
in znancem v blagi spomin in molitev.

V Ljubljani, 31. oktobra 1888.

Josip Kucler,
soprog.

Ivana Zupančič roj. Kucler,
Josipina Kucler,
hčeri.

Filip Zupančič,
zet.

(743)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piće,
I kas izkušani lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim katoru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Hiša

odda se v najem v Lescah na Gorenjskem.

Hiša je tik ceste, ima kuhinjo, veliko sobo, dve kleti, zgoraj pa dve sobi. Vse je dobro narejeno in obokano. Hiša je posebno pripravna za kako prodajalnice, ker ni nobene v vasi.

Kaj več pove Josip Vidic v Lescah št. 4 na Gorenjskem. (734-1)

Goldinarjev 10 na dan

more vsakdo brez glavnice in rizika zaslužiti s prodajo zakonito dovoljenih državnih papirjev in srečk proti plačilom na obroke za neko Budimpeštansko banko, ki je jako na dobrem glasu. — Ponudbe vsprejema administracija RIESZ v Budimpešti, Hatvanergasse Nr. 18. (629)

Prodajam svoje odlikovane

Pomerske gosi par po 7 gld.
Toulouske " " " 6 "
Pekinske race. " " 3 "

Edvard Seidler
v Sisku na Hrvatskem. (735-1)

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi polji. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobijo vse izišle številke tistega letnika. (103-18)

KMETOVALEC.

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohe vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobijo naročniki „Kmetovalca“ zastonj.

Naznanilo.

Podpisani naznanja, da ima v svoji zalogi prav dobroga, iz Notranjskega brinja doma kuhanega

brinjevca.

Kdor ga želi dobiti, naj se obrne samo na mene.

Janez Lah,
(738-1) pošta Šmarje pri Ljubljani.

Naznanilo.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem prevzel ter z današnjim dnevom odprl

kovačijo

na Marije Terezije cesti št. 6

v Tönnies-ovi hiši,

katero je do sedaj oskrboval g. Ignacij Pra-

protnik. Priporočam se slavnemu občinstvu za obilna naročila vseh v kovaški obrti spadajočih del, kakor: podkovanja konj, okovanja voz itd. ter obetam, da bodem delal vsekdar po naročilu ter vsakemu hitro, vestno, pošteno in po nizki ceni postregel.

Dobiti bodo v moji zalogi s časom tudi popolnoma izdelani vozovi.

Ljubljana, dne 18. oktobra 1888.

Fran Šiška,
kovaški mojster.

(729-2)

Otroška vrtnarica,

vešča slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi, kakor tudi raznih ženskih ročnih del, išče službo. Ponudbe vsprejema iz prijaznosti upravnništvo „Slovenskega Naroda“ pod šifro M. D. (739-1)

Marseillsko žolco,

najhitrejšo, vsekako najsigurnejšo in najpriprostejše sredstvo

za čiščenje in zboljšanje vina

ima vedno (562-21)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hôtel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po jako nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440-37)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Prostovoljna dražba.

Dne 5. novembra t. l. prodajal se bode parceloma tudi pod nastavljenno ceno po sodnijskem potu — iz zapuščine Jakoba Hočevarja — mlin v Količevem št. 22 pri Kamniku. Z izvrstno vodno silo, tudi za druge industrijske namene pripraven, hiša in poslopja s „fundus instructus“ om vred, po klicani ceni 11.599 gld. 15 kr., dalje njive, travniki in gozdi. — Ara (vadium) 10 % nastavljene cene. — Tretjino kupnine plačati je v 14 dneh, ostalo v 2 mesecih. — Nadaljni pogoji poizvedo naj se pri okrajni sodnji na Brdu. — Dne 7. novembra bode dražba premičnih stvari (745-7)

VIZITNICE

priporočam
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Najvišja odlikovanja na prvih svetjskih izložbah od g. 1867.

Neka se vazda izrično zahtlevala:

Družbe

Liebig-ove

mesni izvadak

Pravo,

samo onda, ako etiketa svakoga lončica nosi pridodani podpis u modroj boji,

J. Liebig

Centralno skladište Liebigove družbe za Austro-Ugarsku:

Dragutin Berck, c. kr. aust. dvorski dobavljač, Beč, I., Wollzeile 9.

Dobiva se u svih većih trgovina mirodija, delikatesa drongerijah, i ljekarnah.

(181-8)

Najvišja odlikovanja na prvih svetjskih izložbah od g. 1867.

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kislá voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goríc.

Kot zdravilna voda. Radenska kislá voda ima med vsemi evropskimi kislíci največ natrona in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh boleznih, koje dobi človek vsled prevelike kisline v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zasliženjih, kadar se napravlja kislina v želodcu in črevesu, pri vradu, katarjih in živčnih boleznih.

Kot namizna voda. Vsled obilne ogljene kisline in oglenokislega natrona, prijetnega okusa in močnega penjenja je radenska kislá voda najbolj priljubljena poživljajoča pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, koje imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo. Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kislá voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škrlatice, mrzlico in kolero.

Kopeli in stanovanja. Kopeli se prirejujejo iz železnate in kisle vode z raznovrstno gor-koto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, tiganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krvi, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld.) (389-31)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo. Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dvakratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garrodovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je koščke kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočine kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivale, slednja pa tako odločno, da so bile protinastih snovi navzete kosti v kratkem proste vse nesnage. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih scavníške prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspehi, koje so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravniki.

Cenike razpošilja zastonj in franko kopališče radenske slatíne na Štajerskem.

V zalogi imata kisló vodo Ferdinand Plautz in Mihael Kastner v Ljubljani.

Plznsko zimsko pivo.

S tem usojamo si naznanjati, da se točenje našega

zimskega piva

začne dne 5. novembra t. l.

V PLZNU v oktobru 1888.

Meščanska pivovarna v Plznu,
ustanovljena leta 1842.

Glavna zaloga pri F. SCHEDIWY v Gradci,
Annenstrasse šte. 19.

(740—1)

(730—2)

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1889.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Národní Tiskarni“ in v bukvarni J. Glontini-
jevi v Ljubljani. — Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Vsebina: Popolen kalendarij, koledar, kateremu so pridejana tudi slo-
vanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše.
Sedanjí vladarji evropski. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzobjavni cenik.
Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del:
Štiridesetletnica vladanja cesarja Frana Josipa I. Naši zaslužni možje.
Božja pota Slovencev. Na sveti večer. Smešnice. — Naznanila.

Ivana Föderl-a pekarna

v Lingovih ulicah

priporoča

raznovrstno belo in črno pekovino,
ržen kruh, sladčičarske pekovine,
kakor šarkeljne, potvice, orehove
štruklje, cvibak i. t. d.

Prodaja se tudi

(737—1)

kruh na vago:

Kilo najfinejšega	18 kr.
„ srednjega	14 „
„ črnega	11 „

Št 7177

Razglas.

Podpisani deželni odbor je sklenil, da se
bodo izžrebane in konec decembra t. l. v iz-
plačilo zapadle kranjske zemljiško-odvezne obli-
gacije s kuponi, kuponi sami in tudi lit. A obli-
gacije pri kranjski deželni blagajnici takoj po
4 $\frac{1}{2}$ % eskomptirale.

Deželni odbor kranjski,

v Ljubljani, dne 23. oktobra 1888.

Kurivna moč: 142.39 kg. = 100 kg. Fohnsdorfskega premoga.

Priznано najboljši in primeroma najcenejši

Fohnsdorfski premog za domačo rabo

v zapečatenih vrečah ali prosto v kosih (cel voz) ali v
kompl. vagonih jedino le proti naročbi s pošto dopisnico
proti povračilu poštne. — Cenik s poškušnjo na zahtev.

(741—1)

T. DEBEVEC,

Hilšerjeva ulica št. 3 (Recherjeva hiša).

Sesekana in cela drva na mero in vago.

Zapečatene vreče — jedino sredstvo proti primanjkljajem.

Danes zvečer ob 6. uri žrebanje!

Srečke Obrtne Razstave, Prirejene v Proslavo Cesarske Svečanosti

samo **50** novc.

(658—21)

Glavni dobitok **25.000** Goldinarjev.

Loterijska pisarna komisije za slavnostno obrtno razstavo, Dunaj, Bartensteingasse 4.

V Ljubljani se dobivajo v menjalnici J. C. MAYER-JA.